

се натиснатъ коленетъ на Озириса. Тогава камъкътъ дохожда от-
ново на мѣстото си.

По-малкиятъ синъ на архитекта, Петизи, още сжщия день побързалъ къмъ южната страна на съкровищницата и видѣлъ описанитъ отъ баща му фигури.

Следъ като трупътъ на умрѣлия имъ баща билъ погребанъ и когато установения срокъ на траура миналъ, Петизи захваналъ да моли по-големия си братъ Птагмай да влѣзатъ заедно въ съкровищницата. Птагмай, обаче, не се съгласявалъ. Той напомнилъ завета на баща си — да прибѣгнатъ до това срѣдство, само въ случай на крайна нужда.

Като не можалъ да увещае братъ си, Петизи решилъ самъ да направи това. Той се запасилъ съ малка стълба и фенеръ и въ първата тъмна нощъ се отправилъ къмъ царския дворецъ. Стража стояла само на източната страна, при входа на двореца, а южната страна на съкровищницата била потънала въ мракъ и не била охранявана.

Треперейки Петизи закрепилъ стълбата и натисналъ фигурата на Небфи. Камъкътъ беззвучно се завъртѣлъ на осьта си и Петизи влѣзълъ въ отвора. Той взелъ съ себе си стълбичката и леко притворилъ входа.

И ето го Петизи въ самата съкровищница. Но фенерчето му дава много малко свѣтлина. Но стой! На рафтоветъ стоятъ готови за запалване лампи и следъ малко цѣлата зала е освѣтена. Петизи се спира ослѣпенъ отъ вида на несмѣтнитъ скжпоценности.

Околоврѣстъ маси, а върху тѣхъ богатства безъ четъ и безъ мѣрка. Лежатъ връзки отъ златни прѣчки, сжщо като купчини трѣстика край Нилъ. Съсѣди за пиене и вази отъ злато и сребро. Всевъзможни златни издѣлия, украсени съ скжпоценни камъни. Тасове до горе напълнени съ златни колелца. Човалчета съ златенъ пѣсъкъ, верижки, гривни и широки огърлици отъ злато.

Като на сънь блуждаелъ Петизи срѣдъ тѣзи съкровища. Изведнѣжъ го обзелъ страхъ. А ако при излизане се натъкне на патраулъ, или стража влѣзе въ залата при нощната си обиколка? Бързо изгасилъ той лампитъ и като зграбилъ пълна шепа златни колелца, побързалъ къмъ изхода. Когато отмѣстилъ камъка, той съ ужасъ забелезалъ, че захванало да се развидѣлява. Все пакъ, отдало му се да се добере до кжщи, безъ да разтревожи ни майка си, ни брата си.

(Следва).

Прев. Чичо Ваню.

Слонътъ е джудже въ сравнение съ кита. Той тежи около 4,000 кгр. и има дължина 3½ м. Китътъ достига до 29 м. дължина и тежи 147,000 кгр.

Срѣщатъ се животни, които употребяватъ само суха храна. Такива сж напр. дървесиниятъ червей и дрешниятъ молецъ.